

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509

CSERBENHAGYOTT BŰNÜLDÖZŐK

A KORMÁNY AZ OKTATÁS ÉS AZ EGÉSZSÉGÜGY UTÁN MÁRA
MÁR A RENDŐRSÉGET IS LEZÜLLESZTETTE.
FELDERÍTETLEN BŰNCSELEKMÉNYEK, VIRÁGZÓ KORRUPCIÓ,
VONULÓ GÁRDISTÁK JELZIK ÚTJUKAT.
A REND PUSZTÁN FOGALOM, AZ URAK NEM ÉRZIK MAGUKRA
KÖTELEZŐNEK A TÖRVÉNYEK BETARTÁSÁT.

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

APA

Vásárhelyi János a bicskei Kossuth Zsuzsa Gyermekegység igazgatója. Száz gyermekélete, jövője van rábízva. Olyan gyermekeké, akik ebben a társadalomban már senkinek sem kellene. Vásárhelyi János nem politizál, csak a tényeket sorolja. Soha ennyi kábítószeres, alkoholista, lelki sérült gyermek nem került a gyermekvédelmi intézményekbe, mint az elmúlt 10-15 évben. Nem politizál, de neki kell megoldást találni arra, hogy miként lehet egy gyereket napi 725 forintból ötször megeztetni. Ennyit szán ugyanis a magyar állam egy gyermekre. Nem politizál, de sok évtizedes tapasztalatai alapján vallja: a családi pótlék elosztásánál tekintettel kellene lenni a családok jövedelmi viszonyaira. A gazdagoknál ez a pár ezer forint nem oszt, nem szoroz, a szegény családoknál viszont életet menthet. Vásárhelyi János nem politizál. Úszik az árral szemben. Tisztességre igyekeznek nevelni gyerekeit egy alapvetően tisztességtelen világban. A becsületes munka szeretetét oltja be növendékeibe, bár tudja, hogy az otthon kapuin kívül sokukra, félelmetesen sokukra a munkanélküliség vár. Vásárhelyi János nem politizál, de tudja, hogy sok gyerek számára ez a bicskei intézet az utolsó esély a menekülésre. Nem mindenkinek sikerül, de minden megmentett gyermek erősíti a hitet, hogy érdemes ember módjára élni, sőt csak így érdemes. Gyermekai János bácsinak szólítják, vagy egyszerűen csak így: Apa.

KÖZELLENSÉGEK

„A romák gyilkosai az ország első számú közellenségei közé tartoznak.” – nyi-

latkozta Bajnai miniszterelnök a múlt héten. Bajnai vagy imádja az ilyen hangzatos kijelentéseket, vagy a beszédírója engedni el ennyire a fantáziáját. Vagy mindkettő. Bajnai is tudta, hogy a költői szöveg ilyen lazán nem megy el. Főleg a rendőrök előtt nem, akik jogi végzettségük és rendőri tapasztalatuk alapján nem igen tudják értelmezni a közellenség fogalmát. Szóval, ifjú miniszterelnökünknek meg kellett magyaráznia. Nos, szerrinte a romák gyilkosai „romákat gyilkoltak, de az egész köztársaság békéjét veszélyeztették”, ezért hát őket megilleti a közellenség minősítés.

Álljunk meg egy pillanatra! A cigányok gyilkosait el kell fogni! Nincs vita! Arról sem lehet vita, hogy minden gyilkost el kell fogni, legyen az cigány, magyar vagy akárki! Nem azért kell elfogni, mert társadalmunk kisebb vagy nagyobb közössége felháborodik a gyilkosság miatt, hanem mert ez a törvény, s törvény csak egy van. Bajnai szavai mögött a félelem áll. Félnék a cigánylázadásoktól, félnék a saját tehetetlenségüktől, és különösen félnék a képmutató Európai Unió reagálásától. A kormány, nem képes a cigányság tényleges gondjait kezelni. Nem tud, és nem is akar munkát adni nekik, és a taníttatásukat sem tudja megoldani. A kormány ezért segélyt osztogat. A kormány nem tudja kezelni a cigánylázadásokat, mert nincs az a rendőr, aki kezdet emelne a cigányra. Pedig joga van rá, ha bűncselekmény történik. De mégsem teszi, mert az állam nem áll mögötte. A rendőr elő se meri venni a pisztolyát, mert hónapokig járhat a katonai ügyészségre, és még örülhet, ha ennyivel megússza. A kormány, ahelyett,

hogy mindenütt és mindenkivel szemben érvényt szerezne a törvénynek, lovat ad a kisebbség alá.

A magyar társadalom békéjét már nem kell megbontani, az már régen nem létezik. Miniszterelnök úr észrevehetné végre, hogy a magyar és a cigánygyerekek együttes oktatása, vagy ahogyan kormány-magyarul mondják, integrált oktatása legfeljebb szép cél, de az erre irányuló erőfeszítések lépten, nyomon csődöt mondanak. Miniszterelnök úr tudhatná, hogy számos településen a magyar szülők zöme a szomszéd városok iskoláiba viszi el a gyereket. Lakóhelyi integráció, együttes élés már régen nincs. Menjen el miniszterelnök úr, mondjuk, az ózdi cigánygettóba. Ma már eladhatatlan az olyan falusi ház, ahol cigányszomszédok vannak. Még kocsmába is más-más helyre járnak a magyarok és a cigányok. Van persze még egy-két intézmény, ahol nem lehet válogatni. Ilyen a rendelőintézet, a kórház, vagy mondjuk, a rendőrség.

Bajnai úr helyében én mást tennék. Kimondanám, hogy a cigányság ügye nem emberi jogi probléma, hanem a kapitalizmus által igen élessé tett társadalmi gond. Nem köpködnék vissza a szocializmusra, hanem elismerném, hogy a magyar társadalom e régi problémáját a szocializmus emberi módon kezelni tudta, ha nem is volt képes teljesen megoldani. Kimondanám, hogy a cigányságnak munkahelyet kell teremteni és a taníttatását kell biztosítani. És még valami: Miniszterelnök úr helyében nagy ívben nem törődnék azzal, hogy az Amnesty International, meg különböző lila ködbe burkolózó jogvédők miket mondanak, viszont elmennék Brüsszelbe, és megértetném az Európai Unió uraival, hogy adjanak pénzt, sok pénzt a probléma megoldására. Jobban járnak, ha most adnak pénzt, mert később pénzzel sem lehet majd megoldani. Ezt tenném, de nem vagyok a miniszterelnök helyében. Ez nem jó, de legalább kimondhatom: az igazi megoldás cigánynak is, magyarnak is, ha elzavarjuk a kapitalistákat, és megdöntjük a tőke uralmát.

THÜRMER GYULA

KORSZERŰ TUDÁSSAL A TŐKE ELLEN

BESZÉLGETÉS CSERNUS KRISZTIÁNNAL, BÁCS-KISKUN MEGYEI KB-MEGBÍZOTTAL

Csernus Krisztián az ifjú diplomások generációjának azon tagjai közé tartozik, aki abban próbál segíteni, hogy a tőkével szemben korszerű tudással, új lendülettel felvértezve vehessük fel a harcot. Tudja, a szocializmusban munkahely várta a végzősöket, ma a többségüknek munkanélküliség jut. Csernus Krisztián ez ellen akar tenni, s azért, hogy több figyelem jusson az oktatásra, egészségügyre, környezetvédelemre. Szakmájából adódóan fontosnak tartja a környezetvédelmet: „A környezettudatos nevelés és viselkedés minden ember közös érdeke. Nem mindegy, hogy milyen a lakóhelyünket, a munkahelyünket körülvevő természet. Ebben a multik által uralt országban lényeges a tőke „hunósítása”, az, hogy a megtermelt javak minél nagyobb részét országhatáron belül tartsuk.”

– *Fiatal diplomásként mik a tapasztalataid?*

– Elkésérít az a tény, hogy kikerülve a főiskoláról vagy egyetemről, a diplomás emberek csupán 15-25 százaléka talál munkát saját szakmájában, vagy talán még ennyi sem. Úgy tudom, hogy 1989 előtt szinte minden diplomás már az iskolapadban „elkelt” – jó lett volna nekünk is ezzel a tudattal kilépni a nagybetűs életbe.

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– Régóta figyelem a Magyar Kommunista Munkáspárt működését, tudom, hogy a párt adományokból és tagdíjakból tartja fenn magát, abból fedezi kiadásait. Szimpatikus volt a párt ideológiája, a tagsággal való szoros kapcsolata, az egyenesesség, az, hogy a hétköznapi emberek mellett áll ki évtizedek óta. Egy kedves ismerősöm, Lovász Dezső vitt el egy munkáspárti rendezvényre, s számomra nem volt kétséges, hogy itt a helyem.

– *Mi a véleményed a párt lapjáról?*

– A Szabadság című folyóiratot rendszeresen olvasom, a cikkeket lényeglátónak tartom, ami igen ritka ebben a végtelenül hazug, kapitalista világban. Az írások tényfeltárók és lényegre törőek. Rengeteg információhoz csak A Szabadságon keresztül juthatunk el, mert a „polgári” média hallgat a gázságokról.

– *Mivel foglalkozol a pártban?*

– Eddig főleg a kopogtatócédulák összegyűjtése volt a feladat. Hiszem, hogy összefogással, a mai magyar ember szemléletváltásával jó irányba lehet vinni az országot. Sok mindenre gondolok, az oktatásra, egészségügyre, környezetvédelemre. A környezettudatos nevelés és viselkedés minden ember közös érdeke. Nem mindegy, hogy milyen a lakó-

helyünket, a munkahelyünket körülvevő természet. Ebben a multik által uralt országban lényeges a tőke „hunósítása”, az, hogy a megtermelt javak minél nagyobb részét országhatáron belül tartsuk.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Szeretem a természetet és a vadászatot. Ezen kívül sok időt töltök a barátaimmal, akikkel jókat vitázunk az éppen aktuális problémákon. Mondhatnám, megpróbálunk kicsiben megoldást találni a világ és az ország nagy gondjaira.

– *Miket olvasol?*

– Az Internetről folyamatosan frissen tartom szakmai ismereteim. Könyvek terén a fantasy-jellegűeket kedvelem. Olyan hangulatot teremtenek, olyan idilli világban létezhetek teljesen egyedül, ahol minden „tökéletes”.

– *Mik a tapasztalataid az elmúlt idők változásaival kapcsolatban?*

– Az ország folyamatos hanyatlását látom, ami remélem, hamarosan véget ér. Sok kirívó esetet tudnék felhozni, de az aprók is épp oly fontosak, mert ezek együttes hatása következményeként tartunk itt. Sok apró kockából tevődik össze mindaz, ami elvezet a jó vagy a rossz megoldások felé.

– *Van vörös inged?*

– Természetesen van, bár szerintem elsősorban a gondolkodási mód, az elkötelezettség számít igazán. De mindenképp szívdobogató látvány volt idén a Fiumei úti Sírkertben, amikor Kádár János sírjánál több száz „vörös inges” együtt emlékezett.

– *Családod hogyan viszonyul politikai elkötelezettségedhez?*

– Szerencsésnek mondhatom magam, elfogadták nézeteim, és mindenben számíthatok a támogatásukra. ■

Csernus Krisztián

1986. január 29-én született Balasgyarmaton. A Piarista Általános Iskolában kezdte meg tanulmányait, majd a Kocsis Pál Mezőgazdasági Szakközépiskolában folytatta 2000 és 2004 között környezetvédelem és vízgazdálkodás szakirányon. Időközben megszerezte a középfokú angol nyelvvizsgát. Azonnal felvették a bajai Eötvös József Főiskolára, ahol 2009-ben államvizsgázott környezetmérnökként, ezen belül víz- és szennyvíztisztítással foglalkozik, ami nem utolsó egy olyan világban, ahol élet-halál küzdelem folyik a tiszta vízért. Szakdolgozatát a megújuló erőforrásokról, a biogáz-hasznosításról írta. Nyugodt, megbízható, jókedélyű ember.

ÁLLAMOSÍTÁS, SZÁMONKÉRÉS, MUNKAHELYTEREMTÉS

E hét végén ülést tart a Központi Bizottság. Az ülés kulcsfontosságú esemény a parlamenti választásokra való felkészülésben. A párt vezető testülete áttekinti, hogy mit is sikerült tenni az elmúlt hónapokban és mire számíthatunk. Dönt a párt új választási programjáról is.

Az EP-választás kicsinyke előrelépést hozott a Munkáspártnak, hiszen a párt több szavazatot kapott, mint a 2006-os parlamenti választásokon. Ugyanakkor megmutatkoztak a párt gyengeségei, szervezeti hiányosságai is. Az EP-választás azt is jelezte, hogy az embereknek elégük van ugyan az MSZP-ből, de a csalódott baloldali szavazók vagy éppenséggel az ingadozók még nem a Munkáspárthoz, hanem a Jobbikhoz, vagy egyszerűen távolmaradásukkal tüntetnek. Az EP-választás után a párt vezetése számos határozott lépésre szánta el magát. Legyen radikálisabb a Munkáspárt, legyen markánsabban és határozottabban antikapitalista” – mondta ki a Központi Bizottság az EP-választások után.

RADIKÁLIS VÁLASZTÁSI PROGRAM

Ennek jegyében fogalmazódott meg a párt új választási programja. A KB mostani ülése elé kerülő tervezet három területen fogalmaz meg a Munkáspárt lényegét leginkább kifejező, új vagy részben új gondolatokat. Legyen államosítás! „A privatizáció alapvetően lopást jelentett Magyarországon. Állami tulajdonba vesszük a privatizált erőműveket, a villamos- és gázszolgáltatást. Államosítjuk a Mol-t, mert kizárólag részvényesei érdekeit tartja fontosnak, önkényesen emel üzemanyagárát és kockáztatja a biztos ellátást. Államosítjuk a nagybankokat, elsősorban az OTP-t, mert kizsigerelik a lakosságot, nem versenyt teremtenek a jobb szolgáltatásért, hanem egymás között alkudnak meg a lakosságra kiszabott hitel és betéti kamatokat.” – olvashatjuk a tervezetben.

Számonkérésre van szükség. „Magyarországot az elmúlt húsz évben nem általában lopták szét, konkrét felelősök vannak. Ők a bíróság előtt fognak felelni tetteikért. „A sikkasztási, a korrupciós ügyek elkövetőire a törvény által megengedett legszigorúbb büntetést szabja ki a bíróság. Az életfogytiglan nem csak az életellenes, hanem a gazdasági bűncselekményekre is vonatkozik.” – mondja egyebek között a tervezet.

A tervezet megőrzi és továbbfejleszti a párt harmadik, hagyományos célját is, a munkahelyteremtést. „Az állam fog munkahelyeket teremteni. Lehetővé tesszük, hogy mindenki dolgozhasson. Új munkatörvénykönyvet és szakszervezeti törvényt vezetünk be! Nagyobb védelmet adunk a dolgozóknak, több jogot kapnak a szakszervezetek. A minimálbér havi 100 ezer forint lesz, a maximum bér havi egy millió!” – olvashatjuk az anyagban, amely még számos újdonságot tartalmaz.

A program jó, kifejezi a Munkáspárt lényegét és a mai helyzet követelményeit. A polgári sajtó persze majd azon fog csemegezni, hogy miben hasonlít a Jobbik programjára, vagy netán a Fideszére. Nos, Deák Ferencről, az 1867-es kiegyezés megalakítójáról jegyezték fel, hogy egyszer a szállodájában fiatal kép-

viselők keresték fel. Egyikük a búcsúzásnál Deák kalapját tette fel. Deák megjegyzésére, a képviselő szabadkozott: elnézést, a fejünk körülbelül egyforma. Mire Deák: körül lehet, de belül nem. Nos, a mai helyzetben, amikor az MSZP-SZDSZ-kormányok rendkívüli károkat okoztak az országnak, lehetnek hasonlóságok az ellenzéki pártok programjaiban. Kívülről hasonlíthatunk egymásra, de belülről mások vagyunk. Mi nem csupán a mostani kormány disznóságai ellen lépünk fel, hanem a tőke uralma ellen. Mi antikapitalisták vagyunk, míg a Fidesz is, a Jobbik is, a kapitalizmusban képzelel el a jövőt.

ÖNFELÁLDOZÁS ÉS JOBB SZERVEZÉS

A Munkáspárt ma jobb helyzetben van, mint korábban abból a szempontból, hogy az emberek ma jobban tisztelnek és becsülnék bennünket, mint bármikor korábban. A kérdés az, hogy ezt az erkölcsi tőkét sikerül szavazatokra váltani. Az első lépés ehhez a jelöltállítás. Az elmúlt hetekben a párt két alelnöke, Vajda János és Karacs Lajosné végigjárta az összes megyét, s a megyei, illetve a budapesti elnökségekkel egyeztettek, hogy melyik választókerületben kiket állít a párt, s ehhez milyen eszközök állnak rendelkezésre. Az elvégzett munka nagyon jelentős, a Központi Bizottság is pontos képet alkothat a párt helyzetéről. „Alapvető célunk, hogy a Munkáspárt rendelkezzen anynyi egyéni jelölttel, ami minimálisan szükséges ahhoz, hogy minden megyében és Budapesten területi listát tudjunk állítani, s ennek alapján meglegyen a feltétele egy erős országos listának.” – mondja a mostani előterjesztés.

A megyei beszélgetések alapján elmondható, hogy „mindehnyit kiválasztottuk a listaállításához minimálisan szükséges választókerületeket, s ezeken a helyeken véglegesítettük az egyéni jelöltek”. Jelentős eredmény az is, hogy megindult a pénzgyűjtés, és a párttagság az áldozatvállalás számos szép példáját mutatja. Erről minden héten olvashatunk A Szabadságban.

A munka jelentős része azonban még hátra van. Érdemes jól megjegyeznünk a KB-anyag figyelmeztetését: „A tényleges választási munkától néhány hónap választ el bennünket. A most kialakított választókerületi renchez fegyelmezetten tartani kell magunkat, s minden tevékenységünket arra kell koncentrálni, hogy a kiválasztott választókerületekben megerősítsük a jelöltállítás, az eredményes kopogtatócédula-gyűjtés feltételeit.

A felkészülés alapvető fontosságú eleme az is, hogy eredményesen záruljon a választási pénzgyűjtés. Csak ez nyújt fedezetet a tervezett propaganda-anyagaink elkészítésére, s ebből juthat a legnehezebb helyzetben lévő területeken a munka segítésére.”

BORSODTÓL SOKAT VÁRUNK

Miskolcon tartott közös ülés a múlt héten a Munkáspárt országos és BAZ-megyei elnöksége. Budai Ferenc megyei elnök tájékoztatást adott a választási felkészülésről. A párt biztos lehet abban, hogy a Munkáspártnak Borsod-Abaúj-Zemplén megyében meglesz a megyei listája. – jelentette ki a megyei szervezet vezetője. A megye az ország második legnagyobb megyéje, és egyben az egyik legszegényebb. – hangzott el a tájékoztatón. A megyében erős az MSZP és a Munkáspárt 2006 is jelen van. Mindez együttvéve bonyolult politikai feladatokat jelent.

2006-ban a négy miskolci választókerületben nem sikerült összegyűjteni a kopogtatókat. Ugyancsak sikertelen gyűjtés volt Ózdon, Sajószentpéteren, Kazincbarcikán, Edelényben, Sátoraljaújhelyen és Mezőkövesden. Sikeres volt viszont a munka Encs környékén és Tiszaújvárosban. Ez azonban nem volt elég a megyei listához.

BAZ megye sokat dolgozott az elmúlt években. Tanultak a 2006-os kudarcból. – mondta el Thürmer Gyula. A megye kommunistái sokrétű kapcsolatrendszerrel rendelkeznek, amit jelez a legutóbbi tiszaujvárosi, ózdi elnöki látogatás megszervezése is. A párt ma már képes több üzembe eljutni, aktív a kapcsolatunk a helyi politika szereplőivel. Kezdünk kimerészkedni az utcára, de itt határozott és azonnali fordulatra van szükség, emelte ki a párt elnöke. Öröm-

teli, hangzott el, az elnöki értékelésben, hogy megszületett a Baloldali Front helyi szervezete. Helyes lenne őket szervezeten n integrálni a megyei vezetésbe, javasolta Thürmer Gyula. Több munkát, nagyobb anyagi áldozatot, személyes példamutatást várunk a Központi Bizottság helyi tagjaitól, a párt megyei vezetőitől. Minden párttaggal meg kell értetni, hogy A Szabadság a párt fontos politikai fegyvere, mindenkinek kötelessége és érdeke, hogy anyagilag támogassa és olvassa. Ezen a téren egyelőre jelentős a lemaradás.

A párt országos és megyei vezetése közös sajtótájékoztatót tartott Miskolcon, majd közösen osztogatták a párt új rölpapjait. Hasznos volt, sokat tanultunk egymástól, összegezték a résztvevők a miskolci találkozót. ■

FEJÉR MEGYE KÉSZÜL A VÁLASZTÁSOKRA

jelöltünk volt a megyeszékhelyen, továbbá sikerült megállítani a jelöltet Gárdonyban és Mórán. A megyei vezetés sokat tett azóta a pártmunka javításáért, a választási felkészülés szervezéséért.

Thürmer Gyula a párt megyei elnöke és Karacs Lajosné kíséretében látogatást tett Tessely Zoltán bicskei polgármesternél és felkereste a Kossuth Zsuzsa Gyerme-

otthont. Vásárhelyi János igazgató szívesen fogadta a munkáspárti delegáció látogatását. A párt elnöke köszönetet mondott a pedagógusok önfeláldozó munkájáért.

A program Ercsiben fejeződött be, ahol Szabó Tamás polgármester mutatta be a város fejlődését, majd a város egyik presszójában élénk beszélgetésre került sor a helyi lakosokkal. ■

A Munkáspárt Fejér megye minden választókerületében indít jelöltet a parlamenti választásokon. – jelentette be Thürmer Gyula Székesfehérváron, stílusosan az Országalma emlékmű előtt. Espár István megyei elnök a sajtó képviselőinek elmondta, hogy Székesfehérvár két választókerületében Kollár Gábor és Orsovai Imre indul, Dunaújvárosban Tőke László, Gárdonyban és térségében Pocsai János. Mórán Veress Péter indul a Munkáspárt színeiben, Sárbogárdon Berényi Béla. A párt egyik országos vezetője, Karacs Lajosné al-elnök is indul a megyében, a bicskei választókerületben. A sajtótájékoztatón minden jelölt részt vett, kivéve Orsovai Imrét, aki betegsége miatt nem tudott eljönni.

A Fejér megyei kommunisták tisztában vannak azzal, hogy a területi lista megállításáért sokat kell dolgozni. 2006-ban a párt súlyos helyzete ellenére sikerült megállítani a megyei listát. Akkor egy egyéni

Felelős gazdálkodást – bölcsődét, óvodát, iskolát!

A Baloldali Front – KISZ salgótarjáni csoportja figyelmeztetni kívánja a helyieket: mára oda jutott a megyei jogú város, hogy nincs megyei kezelésű bölcsődéje. Az intézmény bezárását csak a Magyar Kommunista Munkáspárt nem szavazta meg az előző ciklus idején. Szervezetünk kötelességének tartja a bezárt vagy összevont oktatási intézményekben részt vevő gyermekek szüleinek, s az alkalmazottaknak érdekvédelmét Salgótarjánban. Tűrhetetlennek tartjuk, hogy 25 millió forintért árulják a zagyvarónai általános iskola épületét ismeretlen háttérű cégeknek. Elítéljük, hogy össze akarják vonni a maradék bölcsődét és az óvodát is, még akkor is, ha tudják, hogy különbözőek az életkori sajátosságok a szóban forgó intézményekben. Szervezetünk visszautasítja a diszkriminációt, amit a kormány a támogatások terén azokkal a városokkal szemben művel, ahol a testület ellenzéki. Határozott véleményünk, hogy egy megyeközpontra fordított keret, főleg ha Magyarország legfejletlenebb régiójában fekszik, nem lehet a pártpolitika tárgya. A Baloldali Front – KISZ salgótarjáni alapszervezete követeli, hogy a kormány a BKV és MÁV vezérigazgatók végkielégítése és fizetéseinek spóroljon. Tóth László, a salgótarjáni Front elnöke hozzátette: a 4-es metró építését irányító állami megbízottak egy havi fizetéséből egy salgótarjáni általános iskolának egy évig nem lennének költségvetési problémái.

A Gárdát betiltották! A Gárda illegális! A Gárdát szét kell kergetni!

RENDET! VASSZIGORRAL! VAS

Az elmúlt húsz év kormányainak köszönhetően ma Magyarországon a közbiztonság nem több egyszerű tankönyvi kifejezésnél. A bűnöző szinte bármit megtehet, hol politikus barátainak, hol megfizetett ügyvédjeinek és bíróinak köszönhetően. A rendőrséget elbizonytalanították, szakembereit elkergették, politikai segédesapattá züllesztették, amely nem tudja, és gyakorlati már nem is akarja betartatni a törvényeket. A cigánykérdést a hatalom egyszerű bűnügynek tekinti, s épp ezért tényleges megoldásáért sem tesz semmit. Helyette a kisebbségi lét vizsáltságával teszi elfogadhatóvá a bünt és saját tehetetlenségét is. Közbiztonsági programja nem több pr-intézkedésnél, a kormányzati pénzek újabb megcsapolásánál. A pénzt a létező rendőrség szakmai és technikai megerősítésére kell fordítani. A törvényeket pedig be kell tartatni mindenkivel szemben.

DÜBÖRGŐ TÖRVÉNYTELENSÉG

Felsorolni is nehéz lenne, hányan és mily pátozzsal emlegetik napjainkban a „törvényes rend” szükségességét. Igazuk is van, rend és fegyelem nélkül eluralkodik a káosz kicsiny hazánkban. Kár, hogy elkéstek egy kicsit. Na nem sokat, csak úgy 15-20 évet. Pontosán annyit, amennyivel meg lehetett volna őrizni azt a rendet, amit az urak által mélyen megvetett szocializmusban megeremtettek.

Nem sokat éltem abban a rendszerben, de valahogy nem rémlik, hogy akkor valaki kapát-kaszát-vasvillát mert volna emelni a rendőrré. Vagy pisztolyt, gépfegyvert, tomahawkot. Gyanítom, felekezetre való tekintet nélkül kapott volna olyan jól megérdemelt pofont a harcsabajuszú közeztől, hogy nem kérte volna el a párját. Jó, sztereotípiá, nekem mégis harcsabajuszú – a faluban az osztálytársam édesapjának is pont olyan volt. Kör-

zeti megbízott volt, eljött néha a rendőrök munkájáról beszélni a kisdíákoknak. Érdekeseket mesélt, s mi hittünk abban, hogy a törvény tisztelete jó, a bűnözés meg rossz. Korosztályom politikusainak vajon miért maradtak ki ezek az órák?

Hiszen bizonyosan nem tanulták meg, hogy a törvény mindenkire vonatkozik – akkor nem lopnának a közvagyonból lépten és nyomon. Nem nyomorították volna meg a rendőrséget a fölösleges nyugdíjazásokkal, nem számolták volna fel a határőrséget, uram bocsá' a munkásőrséget.

Lehet, közülük valakinek szemet szúrt volna már, hogy utcáinkon egy betiltott szervezet betiltott egyenruhájában csoportok masíroznak. Nem csak úgy jókedvükből, hanem azért, hogy félelmet keltsenek, a pusztá jelenlétükkel elhítessek: ha kell, ők odacsapnak. S ta-

lán oda is fognak – tehetik, egyetlen járőr sem meri előállítani illegálisan dübörgő hordáikat.

Nem tudom, a magam részéről azért fizetek adóforintokat, hogy a rendet a rendvédelmi szervek tartsák fenn. Nem kértem semmilyen gárdát, hogy eldöntse helyettem, ki bűnös és ki nem az. Azt meg főként nem, hogy megítélje, ki a magyar és ki nem az.

Arra viszont nagyon kíváncsi vagyok, meddig páváskodhatnak még kellemetlen történelmi emlékeket idéző uniformisukban bárhol, ahol akarnak. Mikor védi már meg a törvény a rendőrséget is, hogy velük is, más törvényszegőkkel szemben is felléphessenek? Mikor hagyják már végre a rendőröket a munkájukat végezni, s fejezik be azt a szemléletet, hogy nekik csak a politika urainak öröktyáiként kell működniük?

KÉZZEL!

Ha végre engednék azt tenniük, amire felesküdték, a rend hirtelen egészen feltűnővé válna. Eltűnnének az aluljárókból a bűnözők, drogos fiatalok nem lophatnának táskát, hangos családi eseményen nem folyna a vér, a rablók, gyilkosok börtönben csücsülnének, morózus ál-egyenruhások nem vonulgatnának fel- és alá kedvük szerint, s tán' még az iskola-kerülő gyerek is elmenne az iskolába.

Szép gondolatok, nemde? Kár, hogy az ország vezetői ezt nagyon nem akarják. Miért is nem? Lopni, csalni, hazudni csak addig lehet, amíg a káosz uralkodik. Mi lenne, ha egyszer csak rend lenne Magyarországon? Még a végén a polgárok és a rendvédelmi szervek is ráérnének azzal foglalkozni, hová lesz a nép vagyona, a befizetett adóforintok, s úgy általában, mit is csinálnak a politikusok? Hát ebből ők nem kérnek. Uralkodjon csak az anarchia, addig is mindenki csak a saját bajával törődik. Addig el lehet hitetni minden maszlagot, s meg is lehet fizettetni minden „úri csínyt”. Nem dübörög a gazdaság, de kit érdekel, ha helyette dübörög a Magyar Gárda? Minket!

Adják meg végre alkotmányos jogainkat, s kérjék számon a kötelességeket messziről elkerülőket!

CSEH KATALIN

MEGBÉNÍTOTT KÖZBIZTONSÁG

A politikai hatalom, a törvényhozó testülettel egyetemben, törvényt alkotott a rendőrség és a határőrség összevonásáról, figyelembe véve a schengeni egyezményt.

Ezzel egy időben lehetőséget biztosított az említett testületek állományának, hogy életük delén nyugállományba vonulhassanak, a jogszabályban biztosított korhatár elérésével.

Azt gondolom, ez hiba volt, hiszen a társadalom máris érzi ennek hátrányát.

Mire is alapozom mindezt? Konkrétan arra, hogy az új jogszabály adta lehetőséggel sok olyan szakember távozott a rendőrség állományából, akikre nagy szükség lett volna továbbra is a testületnél. Lehetőséget kellett volna adnia a városi rendőrkapitányságoknak, ezen belül az őrsők, körzeti megbízotti csoportok megerősítésére úgy, hogy egy-egy tapasztalt járőr, kerületi megbízott mellé határőröket osztottak volna be, ezzel nagyobb óraszámokban, és több fővel teljesíthetnék feladatukat.

Így a közbiztonsággal összefüggő jogsértések megelőzése, tetten érése, felderítése hatékonyabbá válna. Az összevonás során nagyobb önállóságot kellett volna biztosítani a területi rendőrkapitányságoknak, és ezzel egy időben hatáskörüket is növelni kellett volna. Mindezeket a megyei rendőrfőkapitányságok terhére, hiszen a területeken zajlik a rendőri munka zöme. Ezzel egy időben a határőri erőket a rendőri szolgálattal összefüggő elméleti és gyakorlati képzésben kellett volna részesíteni a tapasztalt közbiztonsági, tiszti, zászlósi állomány igénybe vételével.

Azt gondolom, a kormány új, közbiztonságra vonatkozó elképzelései hibásak.

Célszerűtlen az úgynevezett település-őrségeket felállítani, létrehozni, ho-

mályos a hatáskör jogszabályának kérése, az alkalmazható intézkedési nemekre, személyes szabadságot korlátozó intézkedések, kényszerítő eszközök alkalmazására vonatkozóan is.

Félmegoldásnak tűnik a nyugdíjas rendőrök visszavétele az állományba. Ezek az emberek a 15-20 éves szolgálat során a liberális politika által biztosított túlzott állampolgári jogok negatívumaitól elfásultak. Ezek a rendőrök szolgálatuk során érezték, hogy a politika mennyire rányomta bélyegét a munkájukra, sokuknak már más, nyugdíj melletti állásuk van, információk szerint zömük nem kíván visszatérni a szolgálatba.

A rendőr-szakközépiskolások önálló szolgálatba állítása lehetetlen, hiszen ezek a tanuló rendőrök nem rendelkeznek kellő szakmai felkészültséggel, rendőri közterületi rutinnal és a mai társadalmi viszonyok során megkívánt tekintéllyel sem. Egy-egy „nehézfű” még a nagy szakmai múlttal bíró rendőröket is próbára teszi, nemhogy egy még rendőrnek nem mondható fiatal embert, és ez ugyanígy vonatkozik a településőrség leendő állományára is.

Azt az alternatívát a rendőr-szakközépiskolások tekintetében elképzelhetőnek tartom, hogy gyakorlatukat idősebb járőr vagy körzeti megbízott mellett töltsék, és gyarapítsák szakmai tudásukat. Erre már korábban is voltak jó példák

Összességében azt gondolom, hogy a közbiztonsági csomagra szánt milliárdokat a mostani végrehajtói állomány további szakmai felkészítésére, anyagi, technikai ellátottságára kell fordítani, ezzel egy időben növelni az állomány létszámát is.

Ennek nagyobb hatása lenne a jelenlegi közbiztonsági helyzetre.

NÉMETH JÓZSEF

Elég a maffiaországból!

Vaskéz kell és szilárd, mindenki számára kötelező törvények! Húsz évvel ezelőtt rend volt. Tudtad, hogy mi a jó és mi a rossz. A rendőr melletted állt, a rendőr mögött meg ott állt az állam. Ma rosszak a törvények, lopnak a politikusok, a korrupció felfalja az országot. A rendőr nem állt melletted, és a rendőrt se védi meg saját állama.

CENZÚRÁZOTT TÖRTÉNELEM

Az általános iskolák 8. osztályos tanulói számára készült az a történelem tankönyv, melyet Bencsik Péter és Horváth Levente Attila írt. Formájában szép kivitelű kötet, retrográd-nacionalista tartalommal. A lektorok között található Ormos Mária ismert historikus, hogy tekintélyével hitelessítse a tankönyv szellemét. Önkéntelenül is eszembe jut Klebelsberg Kuno, Horthy kultuszminisztere. Ő a szép tanodák egész sorát építtette fel, melyeknek tantermeiben azonban mérgező nacionalista oktatás folyt, a revíziós politikát alátámasztandó. A könyv előszavában – mintegy megfogalmazva a szerzők ars poeticáját – az alábbiakat olvashatjuk: „...a szovjet megszállás évtizedei következtek. A nép azonban felkelt a zsarnoki rend ellen, és 1956-ban néhány napra, majd 1990-ben végérvényesen lerázta az igát és megteremtette a szabadságot és demokráciát.”

A napi politikai célokat szolgáló tankönyv minden részletére nem térhetek ki, csupán a frekvenciánál események egy részének jelzésszerű bemutatására vállalkozom, hogy megvilágítsam azt a szellemet, melyet a szerzők nebulóink félrevezetésére, lelki deformálására alkalmaznak. (Az utcai események bizonyítják a torz magyarságtudat kialakításának következményeit.)

A tankönyvírók nagy teret szentelnek a Szovjetunióknak. Keveset foglalkoznak azonban az elért gazdasági, szociális és kulturális eredményekkel, inkább a terrort, a Sztálin ellenfeivel való leszámolást, az éhínséget, a hiánygazdaságot hangsúlyozzák drámai színekkel. Ez a módszer a szocializmus lejárására irányul.

A hitlerizmust elítélik ugyan, de nem mulasztják el felvázolni azt a hatalmas építómunkát, melyet a rezsim fennállása alatt folytattak, a hadicélok infrastruktúrájának megteremtése érdekében. A müncheni megállapodással csak „szőrmentén” foglalkoznak, annál többet a német-szovjet paktummal, a mai szovjet-ellenes interpretáció szerint. A hitleri és sztálini diktatúrák analógiájának sztereotípiái megfelelnek a jelen politikai elvárásoknak.

„A Tanácsköztársaság szovjet mintára bevezetett vörösteror volt. A Lenin-fiúk gyakran köztörvényes gyilkosságokat is elkövettek.” Szinte szó sem esik a munkáshatalom történelmi vívmányairól, eredményeiről, a Vörös Hadsereg honvédelmi harcairól. Természetesen nem szólnak a nagytőkések és nagybirtokosok antikommunista áskálódásairól sem.

A Horthy-rendszer igazi jellegét elhallgatják, s csak ellenforradalmi rezsimről beszélnek, amelynek nem adnak pejoratív értelmezést. Nem szólnak a fehérterrortól, kommunistákkal, szocialistákkal, demokratákkal szembeni „megkülönböztetett” bánásmódról, hallgatnak a megoldásra váró fő kérdésekről: demokrácia, választási törvény, földreform. Gömbössel összefüggésben nincs szó a hitlerizmussal való rokonszenvéről és módszereinek kopírozásáról sem.

Viszonylag széleskörűen foglalkoznak az antiszemitizmus kérdésével, de sok vonatkozásban leegyszerűsítene: nem válaszolnak arra, miért foglalkoztak a zsidók a középkorban elsősorban pénzügyekkel és kereskedelemmel, nem mutatják ki az antiszemitizmus és az osztályharc összefüggéseit. Leírják, bár nem igaz, hogy Horthy önszántából állította le a budapesti zsidóság deportálását. A nyugati tekintélyek ilyenén figyelmeztetései fel sem merülnek.

Elhanyagolják a hazai ellenállási mozgalom tárgyyszerű bemutatását. Csak Bajcsy-Zsilinszky Endréről tesznek említést, mintha Rózsa, Schönherz, Ságvári és a partizánmozgalom nem is létezett volna. A kormányzó kiugrási kísérletét nemzeti hőstettnek minősítik.

A felszabadulással kapcsolatban a jobboldali frázisokat használják: „újabb

megszállás”, kifosztották az országot, megerőszakolták a nőket – Horthy negyedszázados katasztrófapolitikájáról, felelősségéről nem tesznek említést.

Megkérdőjelezzük a népi demokrácia demokratikus jellegét. A pénzügyi stabilizációt a kisgazdapárt érdemének tekintik. A szocialista éra legjelentősebb „vívmányát” a kommunista terrorban, a hiánygazdálkodásban, éhínségben látják. A diktatúrát túldimenzionálják: bebörtönözték azt, aki nem éltette Sztálint.

Az iparosításban nem a technikai előrehaladást, hanem a túlzásokat, s azok negatív hatását domborítják ki. A termelőszövetkezetek nemzetközileg elismert eredményeiről nem tesznek említést.

Mitizálják az 1956-os „forradalmat”. Szerintük, ha történtek is atrocitások, az az ÁVH műve volt.

Az ellenforradalom leverését követően megfélemlítést célzó megtorlásokat alkalmaztak. A kádári konszolidációt, az életkörülmények javulását, a politikai légkör enyhülését nem tagadják, de bagatellizálni próbálják. Gúnyolódva szólnak a pozitívumokról: gulyás-kommunizmus, fridsider-szocializmus. Szerintük a „3T” egyetlen engedélyezett művészi irányzata a szocialista realizmus lett. Jó kérdés, hogy mikor jelent meg anynyi Jókai, Móricz, Kosztolányi regény és film, mint akkor? Elismerik ugyan, hogy Kádár János alatt valamelyest liberalizálódott a politikai légkör, de csak a „tábor” relációjában.

A nyolcvanas évek közepén – a Szovjetunió gyengülése miatt – csökkent a Moszkvától való függés. Az adósságcsapda növelte a nyugat befolyását. Ezt a szervezkedő és erősödő ellenzék kihasználta. A párton belül is aktivizálódott a „reformkommunista” irányzat. 1989-1990 között győzött a rendszerváltás.

A folyamatot tárgyalásos forradalomnak nevezték. Gyökeres politikai és gazdasági változások következtek be, „elbukott” a „pártállam”. Demokratikus átalakulásról írnak, de nem szólnak a kapitalizmus restaurációjáról. Létrejött „minden világok legjobbika”.

HEGEDŰS SÁNDOR

A VÁLSÁG NYERTESEI

„Hős” kormányunk, amint a válságot már nem tudta tovább leplezni, azonnal előadta a „nagy mentési csomagját”, mely szerint a bankoknak kell adni sürgősen „tőkeinjekciót”, mert ők gazdaságunk alap-pillérei, és ha őket megmentjük, nem lesz semmi baj. Mivel a bankok nagy bajban vannak.

Kevés látszik ebből: az újságok, internet, tv tele vannak hitelfelvételt népszerűsítő reklámokkal, miközben a média megállás nélkül arról beszél, hogy óriási világválságot élünk. Újabbnál újabb bankfiókok nőnek ki a földből nap, mint nap. Akkor most mi van?! Ezek szerint mégsem állnak olyan rosszul a bankok? Miért bíztatnak minket hitelfelvételre, ha a másik részről folyamatosan azt halljuk, hogy egyre veszélyesebb hitelt felvenni, és hozzájutni sem olyan könnyű? Közben a rádióban hallottam, hogy úgy szeretnének segíteni a „bedőlt” hiteleseken, hogy meghosszabbítják a futamidőt, és ezáltal kisebbek lesznek a törlesztőrészek. Persze ezen is a bankok szakítanak még nagyobb, mert így, ha megnő a futamidő, még nagyobb kamatot számolnak majd fel. Nevetséges. Ha valaki elveszti a munkáját, az ugyanúgy nem tudja majd fizetni az alacsonyabb törlesztőrészt, mint a magasat. Még a napi ennyivalra sem fog jutni neki! De még ezután is van „humánus” megoldás a „kedves” banki szakember szerint, aki a rádióban nyilatkozott: ha ezt sem tudná a tisztelt ügyfél fizetni, akkor is maradhat a lakásban, de nem úgy, mint tulajdonos, hanem albérlőként, piaci árfolyamon. Családi történet jut erről eszembe, a legsötétebb Horty-korszakból, a '29-'33-as világgazdasági válság idejéből: szegény dédapám, amikor a kis falusi szatócsboltja tönkrement, jöttek a hitelezők, hogy elárverezzék boltját, házát. Aki a végén megvette, nagy kegyesen ajánlotta neki, hogy albérlőként maradhat a házában, amit dédapám szorult helyzetében kénytelen volt elfogadni. Sajnos a történelem ismétli önmagát, a rendszerváltás óta eltelt 20 év alatt újra visszasüllyedtünk a Horty-rendszer színvonalára.

A jelzáloghitelesekre sem vár sok jó, ugyanis a válságnak köszönhetően az ingatlanárak lementek. Azért az összegért, amennyiért nem olyan régen megvették, már nem tudja értékesíteni a bank – ekkor ahhoz az ingatlanhoz fog nyúlni, amely fel van tüntetve a hitelszerződésben jelzálogként! A bank viszi mindkettőt!

A Munkáspárt már évek óta figyelmezteti a lakosságot a devizahitelek veszélyeire, sajnos nem sok emberhez jutott el ez a felhívás, mivel a médiában nem osztanak nekünk sok lehetőséget. Azt mondták akkoriban a „hozzáértők”, hogy nincs biztonságosabb, jobb hitel, mint a devizahitel. Sajnos megint igazunk lett, mint már annyiszor a történelem folyamán.

A válság igazi nyertesei a bankok, még ha úgyis vannak beállítva a hatalom részéről, hogy itt ők a nagy vesztesek. Már látom is lelki szemeim előtt, hogy pár év múlva, amikor már a hitelek legalább fele-háromnegyede bedőlt, és ezáltal a bankok ingatlanok tömegére ráteszik a kezüket, hirtelen majd vége lesz a válságnak. Újra lesz munka, kenyér, de addigra mi, az ország lakossága, itt fogunk állni, utolsó tartalékainktól, ingatlanainktól megfosztva, a teljes nyomor-

ban, kilátástalanságban, és már nem fogjuk tudni visszatornázni magunkat arra a szintre, ahol álltunk a válság előtt. De hát valószínűleg ez is ennek a válságnak a célja. Hiszen szokták mondani: a válságok egyeseknek mindig nagy üzleteket hoznak! Hát a kisembereknek biztosan nem. De a bankoknak ez tényleg nagy üzlet.

DELIKÁT DÓRA

Aradi vértanúság

„A mai világ a sátán világa, a becsületért bitó, az árulásért hatalom jár. Csak egy igazi forradalom, a világ új forradalmi embersége söpörheti el ezt az átkozott, meghasonlott világot”.

(Schweidel József utolsó szavai)

Régen kinőttünk abból a korból, amelyben képzelődtünk. Azon tűnődtünk, hogy mit szólna Petőfi, mit tenne Kossuth ebben vagy abban a történelmi helyzetben. Vajon felismernék-e a kutyaszorítókat, s milyen sikerrel vennék a morált próbáló akadályokat?

Görgei letette a fegyvert, de megalázta az osztrák hadsereget azzal, hogy cári tiszt elött kapitulált. Az osztrákokban azelőtt sem volt túltengőben a könyörületesség. Most a bosszú és a megtorlás vérszomjas vágya is hatalmába kerítette a bécsi hiénákat, s a tizenhárom bátor főtiszt életével fizetett. Nincs értelme tűnődni. Ez a bátorság abban a pillanatban lemosta a magyar nemzetről a gyalázatot, hogy aztán újakkal terhelje magát a későbbiekben. Hogy mit tennének ma, lényegtelen!

Mártírságuk napja hallgatólagosan lett nemzeti gyásznap. Lehetne akár több szomszédos nemzeté is, hiszen volt köztük szerb, horvát, örmény és osztrák is. Tragikus halálukban váltak örök időkre testvérekké.

Csak remélni merem, hogy Habsburgék nem mennek el koszorúzni Aradra.

„Kezét – mert ő ölt, maga a király – egy nép arcába törölte bele.

Nem volt e földnek Petőfije már!

Így kezdett lenni Ferenc Józsefe.” – írta Illyés Gyula.

1849-1850 között 128 embert végeztek ki, több százat vetettek börtönbe, több ezren álltak vizsgálat alatt és számtalan magyar honvédet soroltak be büntetésből a császári-királyi hadseregbe. Nem azért nem szeretjük a mai Habsburgokat, mert őseik gyilkosok voltak, hanem azért, mert a nép megnyomorításában azóta is közrejátszanak. A képmutatás pedig Kiss Ernő óta nem téveszt meg.

F.ZS.

Az én húsz évem – Fogarasi Zsuzsanna

A SZABADSÁG A MUNKÁSPÁRT 20. SZÜLETÉSNAPIJA ALKALMÁBÓL SOROZATOT INDÍT „AZ ÉN HÚSZ ÉVEM” CÍMMEL. A MUNKÁSPÁRT TÖRTÉNETE - KÖZÖS HARCUNK HISTÓRIÁJA. NAGYGYŰLÉSEKRŐL, FELVONULÁSOKRÓL ÉS VÁLASZTÁSOKRÓL ÉPPÉGY SZÓL, MINT A MINDENNAPI MUNKA, A SZÓRÓLAPOZÁS, A KOPOGTATÓCÉDULA GYŰJTÉS VAGY AKÁR CSAK EGY PIACI BESZÉLGETÉS „APRÓ” PILLANATAIRÓL. VÁRJUK MINDAZON PÁRTTAGJAINK ÍRÁSAIT, AKIK ÚGY GONDOLJÁK, HOGY A MUNKÁSPÁRT KÖZÖS KINCSEVÉ TENNÉK AZ ELMŰLT HÚSZ ÉV SZÁMUKRA FONTOS, EMLÉKEZETES PILLANATAIT. EZÜTTAL FOGARASI ZSUZSA EMLÉKEIT IDÉZZÜK FEL.

Pontosan 20 éve élek Magyarországon. Egy virágzó, vidám országba érkeztem. Húsz esztendő alatt megtapasztalhattam, hogyan épül le a gazdaság, és a bankok szaporodásával egyenesen arányosan hogyan nő a hajléktalanok és munkanélküliek száma.

Borzalmas erkölcsi és gazdasági válságba sodorták az országot a különböző színekben feltűnő jobboldali kormányok.

Kezdődött az Antall-kormánnyal, amely megindította a lavinát. Akkoriban erős volt a kommunistaellenes hangulat. Emlékszem a hisztérikus budai dámákra, az elborult agyú szélsőjobboldali gengszterekre, akik habzó szájjal ordították meg nem gondolt agymenéseiket. Voltak a városban helyek, amelyeket célszerű volt elkerülni. Persze akkoriban ezek a csoportok tetszhalott öreg nyilasokból álltak. Felesleges volt őket komolyan venni.

És persze ezek mögött ott álltak az árulók, a szocialista párt tömött zsebű funkcionáriusai jajveszékelve, de semmit sem cselekedve. Őket is támadták ke-

ményen. Akkoriban nevezték el “ezeket” többszörre kommunistáknak. Ez nekem sem tetszett, mai napig sok gondot okoznak a becenevükkel.

Az MSZMP-t is körbejártam, majd a későbbi Munkáspártba léptem be 1994-ben. Igen óvatos lépéseket tettem, mert neveltetésemből eredően óvakodtam az opportunistáktól, revizionistáktól, csoportosulásoktól. Végül meggyőződtem arról, hogy ez az igazi kommunista párt, mentes a felesleges sallangoktól.

Az ország morális helyzete gyorsan romlott, és megfigyeltem az igénytelenség térhódítását is, öltözködésben, kultúrában, étkezésben, de még az építkezésben is. Gondoljunk a bevásárlóközpontokra és környezetükre. Borzalmasak! Tőlünk, magyaroktól, európaiaktól, ázsiaiaktól ez távol áll. Az USA-ból importált monumentális ostobaságokat valakiknek alapvető érdekében állt elültetni Magyarországon. Anyagi érdekből természetesen, ami mindent felülír. Ez érvényes másra is. A szocializmus

idején volt jó magyar cipő, jó magyar kolbász, jó magyar filmek, jó magyar egyetemek. Ezek egyre inkább háttérbe szorultak a külföldi – jórészt silány – termék megjelenésével. Minél több televízióadót indítottak be, annál rosszabb, hígabb műsorokat nézhettek az emberek. Elég gyorsan hozzászoktatták a népet arra, hogy jó neki ez is. Ezt a folyamatot végigélve, egyik megdöbbentő eseményt a másik után szörnyű volt, nem csak számomra, hanem minden dolgozó ember számára is.

A Munkáspárt végig a kapitalizmust ostromozta, egyetlen magyarországi pártként. Rendezvényei valódi forradalmi hevülettel söpörték végig a főváros utcáit. Ennek ellenére a tőkés agymosás használt, és a Kádár-nosztalgiában élő emberek is rendszeresen elmentek szavazni egy tőkés pártra, az MSZP-re, amit ma már értetlenül figyelek.

Huszoney esztendő voltam, mikor az első Kádár-megemlékezésen részt vettem. Akkor radikális, durva bekiabálások is elhangzottak. „Kötelet!” – kiabálta mellettem egy elbocsátott fiatal ózdi munkás. Nagyon nehezen fértem az Elnökhöz egy aláírásért – amit se előtte, se utána, senkitől sem kértem. Ez az autogram ma is megvan, mint egy harc kezdetének gyűjtőpontja. A rendszerrel együtt a baloldali emberek egy része is konszolidálódott, ami nem tett jót a kommunista mozgalomnak. Belesimultak a szocialista pocsolyába. Ez – a tőkés szemétkedéseknek köszönhetően – mára felszakadozott. Bebizonyosodott Thürmer Gyula igaza.

Munkahelyeimen is megtapasztalhattam az amerikanizálódást. Ha kellett, megfogták a munkást, aztán mikor telt-ház lett, akkor egyre inkább a „Ha nem tetszik, el lehet menni!” szlogen harapított el. Ezzel ma is mindent le lehet

nyomni a dolgozó torkán. Minél nagyobb a munkanélküliség, annál inkább lehet érezetni, hogy a munkás senki, aki a tulajdonos kegyeitől, hangulatától függ. A szocializmusban joggal elkényelmesegett szakszervezetek pedig vagy nem tettek semmit, vagy jól megfizetett vezetőkkel az élükön megalkudtak a tőkészekkel. Mikor jutunk el arra a pontra, ahol nyugaton tartanak, például Franciaországban a CGT? Nálunk a munkásság nem tanult meg osztályharcos aggyal gondolkodni. Még a "kispolgári forradalmiság" is későn jelent meg, és a jobboldalon landoltak a hasonló gondolkodásúak. A kommunisták feladata, hogy a munkást ki-zökkentsék lehetetlen állapotából, segítsenek átlendülni a holtpontra.

Demokrácia! Hát ezt jól megkaptuk! A valóságban maszlag, amivel sakkban lehet tartani a népet, mert ha nem ide vagy oda szavazol, jönnek a különböző színű diktatúrák és szörnyűségek. Az ide-oda szavazások eredménye: a tőkés diktatúra, a tomboló gátlástalanság. Egy nyugdíjas vagy egy biztos jövedelemmel rendelkező ember kívülről szemléli az eseményeket. Megvan a fix jövedelme, ha kevés is, de él valahogy. Akkor döbben rá a rendszer tarthatatlanságára, ha ezt elveszíti, esetleg a családban valaki munkanélkülivé válik, képtelen fizetni a hiteleit, és ami a legrosszabb, a villanyt, a gázt, a fűtést. A kommunisták értik ezt a helyzetet, nyitott szemmel járnak és látják, ami nagyon is látható: a lerobbant, hajléktalanokkal zsúfolt, egyre élehetlenebbé váló országot. Demokráciáról szó sincs, bár mindenféle ostobaságot lehet írni és kiabálni, de a kapitalizmust alapjaiban támadni kockázatos. Lehet Marxot idézni, de ez nem kap nyilvánosságot. A média kulcsra zárja kapuit és teleaggatja szellemi bővlival.

A rendszerváltás szlogenjeinek ellenkezője történik minden területen. Egymilliószor elmondták, hogy milyen jó lesz az "életminőség". Helyette belezuhantunk egy kacatokkal tömött szemetesgödörbe. A kék bürokraták mondják meg, hogy kell disznót tartani, és mit ehetünk, mit nem. Azt kell vennem a pénzből, ami a szomszédnak jó. Ha nem így teszek, akár iszlám fundamentalista is lehetek. Na és ehhez jönnek a sötét hírek, a titkok különböző mocskos dolgokról, amiben szégyenszemre hazánk is részt vesz. A Varsói Szerződést felváltotta egy USA-hoz tapadó katonai banda. Egy olyan nagyhatalom csat-

lósai lettünk, amely fittyet hány az emberi jogokra, náci módszerekkel kínoztartatlan embereket és a terrorizmus rémével riogat. Ezt a bugyuta, de hatásos eszmerendszert mindig felturbózza, hol egy háborúval, hol vádaskodással, most épp egy fekete elnökkel. Elfogadhatatlan, hogy Magyarország részt vesz ilyen brutális kalandokban. Egyre közelebb kerülünk a durva módszerekhez. Idehoznak egy szerencsétlen palesztin foglyot, aki okkal gyűlöli az USA-t, így az ország a terroristák célpontja lesz, és rémmeséssel is félelemben lehet tartani embereket. Ezt szabadságnak és demokráciának nevezzük? Az ország függ az IMF-től, meg ki tudja még kitől, mi meg függünk a hatalom félművelt uraitól.

Az embernek az tetszik, amire szoktatják. Leszoktatják az olvasásról. Nincs idő Dosztojevszkijre, Móriczra, Leninre, színházra, mert kultúrapiótlék van. Csak ülsz a tévé előtt és nézed a szemetet, kaskasnak érzed magad a szemétdombon, de az sem vagy. Csak a madzagot kellene elvágni, és az egész bábjáték semmivé válna. A bevetés rövid ideig hat, aztán jön az éhség, elfogy a csali és kezdődik elől a világtörténelem. Új szereplőkkel, új hadviseléssel.

Kezdődnie kell, ha életben akarunk maradni, márpedig az életöszton erősebb a halálösztonnél. Hitlert is sokan támogatták, de mikor látták felszállni a füstöt, ellene fordultak.

FOGARASI ZSUZSANNA

Hit, tudás, kommunizmus – in memoriam Baranyai Pál

1932-ben, nagyon szegény család hatodik gyermekeként látta meg a napvilágot. Korán megtanulta a nélkülözések mellett, hogy a sorsát csak önmaga tudja megváltoztatni. Ebben édesapja példát mutatott, meggyőződéses kommunista volt. A tehetséges és okos fiúnak a családi indíttatás egész életére meghatározta pályáját.

Vállalta és tette, amit édesapja elkezdett. A felszabadulás után kitért előtte a világ. Elérhető közelségbe került mindaz, amiért elődei, édesapja és családja küzdött. Tizenhat évesen lett a kommunista párt tagja.

Munkásként kezdte életét, a Kőbányai Cipőgyárban kitanulta a szabás szakmát, politizált, dolgozott a közösségért.

Az ellenforradalom Kőbányán érte, rölapokat nyomtattak, dolgoztak éjjel-nappal. Hite, meggyőződése soha nem rendült meg. Hitt a közösség erejében, bízott a szocializmus ügyében. Elsőként jelentkezett az újonnan alakuló Munkásörségbe. A konszolidáció éveiben is elkötelezetten állt a párt szolgálatára. 1959-től a Kőbányai Pártbizottság munkatársa. Munka mellett tanult. 1972-ben a Pécsi Jogtudományi Egyetemen doktori címet szerzett. A párt támaszkodott tehetségére, beiskolázták és elvégezte az SZKP 3 éves főiskoláját is.

Főiskola után üzemi PB-titkár, majd a kőbányai pártbizottság ideológiai titkára lett. Tudása, elméleti felkészültsége példaértékűvé vált. 1981-től az EKA gyár igazgatója.

1990-ben vonult nyugdíjba, amikor a néphatalom ismét veszélybe került. Az első pillanattól tudta, hogy cselekedni, tenni, dolgozni kell. Kőbányán élére állt az MSZMP újjászervezésének. Az újjáalakult MSZMP Kőbányai Szervezetének első elnöke, vezetője volt. Tagja lett a párt Központi Bizottságának. A felkészült, elkötelezett vezető az aprómunkában is robotoló ember volt. Pártmunkájában hű társa, elkötelezett segítője volt felesége. Maradandót alkottak, hasznos munkát végeztek Kőbányáért, a kőbányai kommunista közösségért. Munkásságát számtalan kitüntetéssel ismerték el, de legbüszkébb a Munkáspárt aranyjelvényére volt.

Dr. Baranyai Pál életútja példaértékű minden kommunista számára. Olyan ember távozott közülünk, aki mindig azt tette, amit tudatosan vállalt, és amit lelkiismerete diktált.

Emlékét megőrizzük!

„A tettekre figyelünk..”

A gyűjtés hatodik hete (2009. szeptember 28. zárással)

Az összegyűjtött adomány összesen 4.474.800 forint. Ezt 743 fő adományozta. Az egy főre eső átlag 6.020 forint.

Kiemelt adományozóink: Mádi Sándor, Kecskemét 50 ezer forint, Szabó Jenőné, Makó 25 ezer forint, Holbik Márton, Komárom 25 ezer forint. 20 ezer forintot adományoztak: Balogh Mihály, Kollát Pál, Budapest. Hegedűs Sándor és Hegedűs Sándorné, Budapest 16 – 16 ezer forintot adományoztak, Seres Valéria, Vácról 15 ezer forintot. 10 ezer forintot adományoztak: özv. Hegyi Ferencné, Dunaújváros, Magyar Jánosné, Túrkeve, Magyara Henrik, Esztergom, Kohl Antal, Nagykőrös, Sikk Tibor, Cegléd, Sztanity Ferenc, Baja, Bognár József, Orosháza, Winkler Károly, Mosonmagyaróvár, Király István, Hajdúsámson, Décsi Zsigmondné, Balassagyarmat, Kazinczi János, Salgótarján, Szilágyi Sándor, Kisvárdai, Tóth Antal, Szolnok, Kadlecik Ferencné, Várpalota, Fábian László, Nagykanizsa, Magyar László, Ősi, Orszánczky Józsefné, Legéndi Jenőné, Kéri Ferenc, Orszánczky Károly, Takács András, Borsi Sándorné, Marjanek Ferenc, Papp Sándorné, Szántó Tivadar, Bokor Dénesné, Vetró Mihály, Budapest.

Az adományokat mindenkinek köszönjük!

Karacs Lajosné

CSATLAKOZZ!

Ha szívesen részt vennél a gyárak előtt demonstráló, agitáló, szórólapot osztó akciócsoport munkájában, jelentkezz! Várunk, ha egyszer, várunk, ha többször is eljőnnél! Lehetsz fiatal vagy idős, párttag vagy szimpatizáns, közöttünk a helyed!

Ha gyűlölöd, ha felháborít, ha tenni akarsz az ellen, hogy embereket önhibájukon kívül megfosszanak otthonától, jelentkezz! Várnak az Otthonvédők, s az Otthonvédőkkel együttműködő munkaspárti aktivisták!

Időpontokról, helyszínekről kérj bővebb tájékoztatást a pártközpont telefonszámán, e-mail címén vagy Fogarasi Zsuzsanna budapesti alelnöktől a 06-20-463-0757 telefonszámon.

Meghívó

A Munkáspárt Nőtágozata szeretettel meghív minden kedves párttagot, szimpatizánst, érdeklődőt október 29-én 15 órai kezdettel legújabb munkaspárti klubjába.

Örömmel várunk mindenkit, aki egy kicsit beszélgetni, ismerkedni, politizálni szeretne. A klubdelután mindenki számára nyilvános, célunk kötetlen beszélgetéseknek helyt adni minden hónap utolsó csütörtökén 15-18 óráig a budapesti központ 3. emeletén, a 302-es szobában.

Cím: 1082 Budapest, Baross u. 61.

Gyertek el, hozzátok el rokonaitokat, barátaitokat!

Mindenkit szeretettel látunk!

Nőtágozat

NINCS ÉV FRONT-TÁBOR NÉLKÜL

3 nap – 2 éjszaka, az igaz baloldallal, igazi baloldali fiatalok között!

A Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség szeretettel meghív minden kedves érdeklődőt október 23-25 között táborába, a komáromi Fenyves táborba. Várunk minden baloldali gondolkodású fiatalot, aki nyitott a valós baloldali eszmék iránt, aki tenni akar saját jövőjéért, országáért, népéért. Ezúton is kérjük elvtársainkat, az alapszervezeteket, mindenkit, hogy az ismeretségi körükben lévő fiatalokat támogassák, hogy eljöjjenek, el tudjanak jönni.

A tábor mottója: a mai helyzetben fontos, hogy minden fiatal pontosan értse, mi miért történik, a kialakult helyzetnek mik az okai, mit tehetünk ellene.

További információval örömmel áll rendelkezésre a Front elnöke, Szabó Tamás (06-30/630-7157), a Munkáspárt központja (06-20/463-0757), e-mailben az info@baloldalifront.hu, illetve a www.baloldalifront.hu.

FRONTTÁBOR
Komárom - Fenyves Tábor

- 3 nap 2 éjszaka -

Részvételi díj:
6000 Ft

Front tagoknak:
4400 Ft

Ebben benne van az alhelyezés + étkezés!!!

Ami lesz:

- Fergeteges hangulat
- Igazi magyar ételek
- Vetélkedők
- Előadások
- Jó társaság
- Csodálatos környezet

www.baloldalifront.hu info@baloldalifront.hu 06-30/630-71-57

!!! Október 23-25 !!!

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>